

08 — KREVET, KREVET JARANE!

Robija.

Jedna od čoveku najtežih stvari.

Mučilište za telo i dušu, mesto teškog rada, najgorih maltretiranja ili...

Ma možda i ne mora da znači.

— Direktore, čemu bijes i tuga? – Domagoj primeti razbijenu flašu usred ureda.

— Danas je decenija od kad me osudiše. Ne mogu više. Ima li život u robiji smisla?!

— Šefić ne pretjerujte – potapšao je zamenik Marka. Da ste ženu i njezina švalera pokušati razrezati stoljeće prije, dobili biste ćeliju dva sa dva. Obradovali biste se kad Vas izvedu u zatvorski restoran ili vani na tucanje kamena. Danas imamo slobodu kretanja, nastavak karijere. Bili ste direktor tvrtke. I sada ste, ne? Bio sam dizajner nemještaja prije utaje poreza. Opet sam. U čemu je problem?

— U ovome! – Marko podiže roletnu. Iznad bronzanog tla dva mala meseca išla su jedan drugome u susret.

— Ok. Zbilja su nas malkice izmjestili, al' ni Marsić nije što je bio. Vidjeste li sve te novostvorene biljke.

Da. Sve neke zubate – direktor se utešiti ne da – A bre Domagoj! Da sam pre jednog veka pokuš'o da ubijem nožem, bez problema bih

ostvario. Tadašnji kuhinjski pribor ne beše spojen sa svom električkom u kući. Sekund pre no što nož baci na barabu, ona je isključila svu struju. Time i bodež posta tup. Preljubnici su sad u srećnom braku. A ja na delu Marsa, naseljen robijašima s Balkana!

— Pa? Kud ćete ljepše nego sa zemljacima – Domagoj, čist Hrvat, Srbe nije posmatrao ko strance. — Za razliku od Vas, mene rađuje začetak života na Marsu. Zna li da je spužva u veštačkom oceanu superiornija od onih na Zemlji? Ukoliko se dobro nahrani, a usisava sve mesnato, preživljava i pola godine bez vode! Možemo je iznijeti, saseći i napraviti od nje krevet. Netko na to legne ne sluteći ništa i ćap. Bio bi smazan do kostiju – zacereka se Domagoj.

— Čekaj, čekaj!

— Krevet mesožder. Ha ha. Oprostite šefić, volim crnu humor.

— Ne ne ne. Baš mi se dopada ideja – ozari se lice direktora Marka — Već sutra angažovaćeš ronioce da izvuku to čudo! Čemu uvoz sa Zemlje, ako su se sunđerii pojavili i ovde? Konstruisaćeš krevet autentičnjak.

— Direktore?!

— O projektu ćeš ćutati.

— Pa... Za sto tisuća marsikona ‘oču!

© © ©

— Ovo je dakle taj krevetac – posmatrao je Marko ležaj u podrumu fabrike — Trebalo ti je baš dosta vremena za njega.

— Ronioci su ga izvlačili u metalnoj odeći. S mnogo muka.

— Siguran si da je sunđer još živ? Izgleda mi sasvim obično.

— Tko ne vjeruje nek izvoli leć’.

— Zbog sume koju si tražio, mnogima će plate kasniti mesecima. Ni dosad ih nisu dobijali često – pisao je Marko Domagoju ček – Možeš ići. Usput pozovi onu dvoglavu.

Po izlasku zamenika, u kancelariju uđoše sestre spojenih trupova.

— Draga moja sekretarice...

— Mi smo dvije!

— Pardon. S obzirom da ste jedine u fabrici s pravom posećivanja Zemlje radi posla, angažovao bih vas za specifičan zadatak. Ovaj krevet odnećete u Beograd. Antigravitaciona kutuja, u kojoj će biti spakovan, može da se nosi i na končiću obmotanom oko prsta. Pozvo- nićete na stan jednog – zakašlja se Marko — divnog para. Kad se kur... žena ili njen muž, pojavi, čestitaćete. Dobili su bračni krevet u nagradnoj igri slučajnih uzoraka. Poželjno je da ga probaju što pre jer ako im ne paše, moguća je zamena.

— Žao nam je. Ne! – izreknu ružnija, ali nešto bistrija sijamka.

— Plata nam nije dugo legla. Dok ne primimo, nema rada – na- dovezala se lepša, a gluplja.

— Prića se da nas zovete aždahom! Unajmili ste nas, kažu, jer ćet'ri ruke duplo brže kucaju. O seksualnom iskorišćavanju da ne go- vorimo!

— Šuti Kato. Dogovor' le smo se da taj dio ne spominjemo.

— To si se sama sa sobom dogovor'la Zlato! Iz tvoje perspektive i nije ni bilo loše. Dok ti je on vrat lizuck'o, sve vrijeme laktom me je drap'o! Šta bi s obećanjem da će nam pozajmit' za komplikovanu ope- rac'ju rastavljanja? Na Zemlji se slikasmo za Plejboj, snimasmo i por- nić. Taman da sakupimo lovu, ode lova u porez na horor! Na kraju odlučimo opljačkati banku, al' nas u'vatiše i poslaše ovdje gde nas neki frustrirani dišo jebava! Tebe bukvalno, a mene psihički. 'Očemo

isplatu! – Izvadi Katica utoku iz tašne.

— U redu! — pribra se Marko — Potpisaću ček. Rešićemo lepo.

— Znaš li što je moglo biti lijepo? Da si i mene nekada poljubio – suzu pustila je Kata — Znaš li kako je imati sijamsku bliznakinju koja je milion puta ljepša? Grudi na njenoj strani dinje. Na mojoj breskvuljci. Koža joj glatka. Na mojoj izrasline. Kosa joj svilena i gusta. Na mojoj nema tristo dlaka. Ja radim, ona nokte maže, a direktor kad pozove samo nju nagradžuje! Di su ljubav i nježnost za me?

— Smiri se Kato. Kad nas razdvoje proljepšat ćeš se i ti. Vratit' ćemo se u Bosnu. Plat' ćemo ti plastičnu – tešila ju je Zlata.

— Dosta mi je čekanja! Želim zrno ljubavi. Ti, ti... – usmerila je pištolj u direktora – Na krevet!

— Molim?

— Na ovaj, što se treba nosit'.

— Učinite joj dišo! Koliko smo puta vod'li ljubav s ćaršavom preko njene glave da Vam se pri pogledu na nju ne bi spušt'o – sestru podrži lepša sijamka — Ne želim da seka vječno pati. Lezite brzo! — saterale su ga do ležaja sekretarice.

— Nadoknadiću joj nežnost. Obećavam. Može li na stolu? Molim vas!

— Krevet, krevet jarane!

— Ok! – pristade direktor, ali se uhvati za luster iznad ležaja pa osta da visi – Aj' vi prve. Volim da sam gore.

Sijamke sedoš. Zlata je čvrsto držala pištolj. Kata poče s raskopčavanjem.

— Što je ovde meko! – oduševi se Zlata.

— Pa malo i prev'se! Zašto nas vučeš dolje? Što nas uvlačiš u krevet? Ustan' pa da legnemo de Zlato!

— Pokušavam ustat'.

— Pokušavaš? Nemoj se folirat!

— Kako se uzdignem, tvoj dio guz'ce povuče nas dolje. Otežala si bona, kao krava morska!

— Ustani nas. Nemoj me nervirat!

— Ja b' ustala kad bi mogla. Ovo ko da je od živog blata.

— Ma ti!

— Što ja?!

— Aaaaaa – bilo je posljednje što čulo se od tonućih sijamki pre nego što Marko pade s lustera. Glave sestara poslužiše mu ko odskočne daske za srećno prizemljenje na pod.

— Uuuu?! Ovaj stvarno ždere!

Krevet.

Jedna od čoveku najdražih stvari.

Mesto odmora za telo i dušu, slatkog lenstvovanja i najluđih strasti ili...

Ma možda i ne mora da znači.